

CVRČAK

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE „Dr. A. Mohorovičić“

VELJAČA 2022. © ŠKOLSKA GODINA 2021./2022.

U ovom broju:

Veliki intervju - Zvezdan i Vedran
Ružić

Proslava dana škole

Terenska nastava

Putopisi

Likovna ostvarenja

Literarna ostvarenja

...

IMPRESSUM

List učenika Osnovne škole „Dr. Andrija Mohorovičić“

Godina 2022.—broj 53.

Izdavač: OŠ „Dr. Andrija Mohorovičić“

Šetalište Drage Gervaisa 2, tel. 051/ 274-120

Glavni urednik: Andrea Jurinović

Lektura: Silvija Polak - Mance

Likovni urednik: Vjekoslav Kiš

Suradnici: učenici i učitelji škole

Tisak: Impres d. o. o. Matulji

Naklada: 10 primjeraka

UVODNIK:

Dragi čitatelji,

u novom broju našeg školskog lista podsjetili smo se na neke najzabavnije i najveselije događaje u protekloj godini. Čitajte o našim izletima, koji su bili i poučni i zabavni, o zanimljivim projektima u kojima smo sudjelovali, kao i o veselim događajima u školi i oko nje. Naše stranice bogate su i poezijom naših učenika te likovnim stvaralaštvom talentiranih mladih slikarica i slikara. Posebno je zanimljiv intervju s uspješnim bivšim učenicima naše škole na koje smo iznimno ponosni. Uživajte u čitanju, jer i mi smo svakako uživali u stvaranju ovog broja.

Uredništvo lista

SADRŽAJ

Izleti i terenska nastava - Kotli	4
Izleti i terenska nastava - Delnice	5
Izleti i terenska nastava - Krk	6
Izleti i terenska nastava - Rijeka	7
Proslava Dana škole	10
Likovna ostvarenja - Razredna nastava	12
Likovna ostvarenja - Predmetna nastava	15
RiRock pjesmarica	17
Literarna ostvarenja	18
eTwinning	21
Tragom putovanja jedne osmašice	23
Intervju - Zvezdan Ružić	28
Intervju - Vedran Ružić	32

IZLETI I TERENSKA NASTAVA

Planinarski izlet na Korita

Napokon... Nakon gotovo dvije godine planinarski podmladak naše škole, u nedjelju 17. listopada odradio je vrlo uspješan planinarski pohod. Nakon što se više od 70 učenika učlanilo u PD "Lisina" Matulji i dva neuspjela planinarska pokušaja (jednom smo imali problema s prijevozom, a drugi put je bilo loše vrijeme), napokon smo uspjeli. Napunili smo autobus malim planinarima (većini je ovo bio prvi pohod), njih 46 i pod vodstvom vodiča PD "Lisina" priključili smo se Istarskom planinarskom savezu koji je u nedjelju 17. listopada organizirao 18. Dan istarskih planina. Sastanak je bio u malom ćičarijskom selu

Lanišće. Tamo su nas podijelili u dvije grupe: naprednu i lakšu. Mi djeca raspoređeni smo u lakšu grupu: Lanišće – Podlom – Korita – Lanišće. Duljina staze je oko 15 km, raspon nadmorske visine 720 m, ukupno smo hodali (s pauzama) oko 6 sati i prosječno smo napravili oko 24 000 koraka.

U 9.00 hrenuli smo iz Lanišća lijepo uređenom stazom kroz bukovu šumu. Uspon je bio postupan tako da se nismo previše umarali, a i svakih pola sata bila je pauza da malo uhvatimo daha. Nakon oko 2 i pol sata uspona došli smo do planinarskog doma Na Koritima gdje smo marendali i obnovili energiju.

Potom smo sišli na tzv. Korita – to su deset masivnih korita koja su nekad služila za napajanje stoke. Korita su se smjestila na livadi na 1010 m nad. Visine ispod litice Brajkove stijene (1092 m). Nakon obaveznog fotografiranja krenuli smo put povratka u Lanišće kamo smo stigli nakon skoro 2 sata laganog hoda. Sretni i umorni uputili smo se kući uz dogovor za novi izlet za 14 dana. Važno je napomenuti da troškove prijevoza snosi Općina Matulji tako da učenici moraju imati smo marendu,

mного dobre volje i pozitivne energije. Skoro sam zaboravila, mobiteli su taj dan služili samo kako bi se javili kući na kraju puta. I svi su preživjeli.

Voditeljica planinarskog podmlatka
Gordana Begić

IZLETI I TERENSKA NASTAVA

Terenska nastava Delnice

U ponedjeljak, 18.10.2021. godine učenici 3.a i 3.b razreda u pratnji svojih učiteljica uputili su se na terensku nastavu vlakom u Delnice. Nakon uzbudljive vožnje stigli smo na odredište. Posjetili smo Popovićev mlin. U mlinu nas je dočekaio simpatičan domaćin Alen. Upoznao nas sa prošlošću mlina i procesom nastajanja kruha. Zamijesili smo tijesto,

oblikovali ga stvarajući razne oblike peciva koja će se ispeći. Jesmo li uspjeli napraviti dobro pecivo treba pitati zečeve koji su ih slasno pojeli. A mi smo dobili mirisno, mekano, toplo pecivo koje smo brzo pojeli. Zadovoljni i sretni uputili smo se u Park kralja Tomislava gdje su nas dočekale znatiželjne srne. Nahranili smo ih starim kruhom koji smo im donijeli. Na sjeveroistočnoj

padini Japlenškog vrha vidjeli smo ostatke nekadašnje skakaonice za skijaške skokove. Ostatak dana proveli smo u igri i zabavi (nogomet, graničar, štafetne igre, ...) . Umorni, sretni, prepuni dojmova vratili smo se u kasnim popodnevnim satima.

Delnice

Rana zora 6 su sata
Tata meni kuca na vrata.

Diž se kćeri, vlak već čeka
u Delnice on se sprema.

Evo mene u vlak stižem
Delnicama sve sam bliže.

Ispunili smo igralište, mlin
A i grad stari
Odzvanja sve smijehom našim.

Vratili smo se kući
roditeljima s suvenirima.

Lara Čekada, 3.a

IZLETI I TERENSKA NASTAVA

Terenska nastava – Počeci hrvatske pismenosti

Terenska nastava Hrvatskog jezika za 6. razrede osnovne škole održala se 19. listopada 2021. godine. Polazak je bio u Matuljima u 7 sati i 45 minuta. Okupili smo se nekoliko minuta prije polaska. Hitro smo u ušli u autobus i svatko je zauzeo mjesto koje mu se najviše dopalo.

Najprije smo se zaputili do Vrbnika i prošetali do muzeja u kojem smo za početak posjetili knjižnicu obitelji Vitezić. U njoj se nalazi Atlas Johanna Davida Kohlera, tiskan 1718. godine i to je jedan od dvaju sačuvanih u svijetu. Zatim smo se spustili stepenicama do prvog tiskarskog stroja izumljenog u 15. stoljeću. Zadnja prostorija u muzeju je etnografska zbirka Nede Trinajstić. U toj zbirci uglavnom su izloženi predmeti koje je poklonila obitelj Nede Trinajstić, poput porculanskih servisa, namještaja, bakrenog posuđa i starih fotografija. Nakon prekrasnih prizora u muzeju na svježem zraku imali smo kratku stanku. Snimili smo nekoliko zajedničkih fotografija, marendali i potom krenuli prema najužoj ulici na svijetu zvanj Klančić. Široka je samo 43 centimetara! Njome smo produžili do Dverčica tj. Malenih vratačaispred kojih nam je profesorica rekla nešto više o njima, nakon čega smo kroz njih izašli iz grada te odšetali do spomenika Blaža Baromića. On je osnivač prve poznate glagoljske tiskare u Senju. Osnovao ju je 7. kolovoza 1494. godine. Uživajući u dragocjenom pogledu na kristalno plavo more fotografirali smo svaki dio oko spomenika Blaža Baromića. Uputili smo se do crkve Blažene Djevice Marije gdje smo doznali kako se oblikovala glagoljica. Nekoliko koraka dalje vidjeli smo tzv. Ku-

ginu kuću pred kojom nam je profesorica prepričala kratki sadržaj istoimene Šenoine povjestice. U Jurandvoru se nalazi crkvice sv. Lucije u kojoj je pronađena Baščanska ploča, prvi cjeloviti hrvatski tekst isklesan oko 1100. godine. U crkvi smo imali vrlo poučna predavanja o Baščanskoj ploči iz kojih smo mnogo naučili. Nakon predavanja dobili smo istraživački zadatak u kojem smo pronalazili glagoljska slova po cijelom Jurandvoru. U tom zadatku svi smo veoma uživali jer smo se bavljali i razgovarali cijelim putem. Čim smo se vratili kod crkvice sv. Lucije, odmarali smo se čekajući drugu grupu da završi sa zadatkom koji je bio pisanje razgednice na glagoljici. Dok smo čekali, u trgovini smo kupili suvenire. Nekoliko trenutaka kasnije druga je grupa završila sa svojim zadatkom i tada smo se zamijenili. Prije pisanja razglednica, poslušali smo nekoliko informacija o glagoljici. Bili smo vrlo uspješni u pisanju glagoljice.

Hvala opatu Držihi i Dobrovitu na svakom uklesanom glagoljskom slovu na našem dragom kamenu, ponosu svakog Hrvata!

Dobili smo pečat na razglednice i uputili se prema autobusu. Veselio nas je posjet gradu Krku, sladoled, druženje i šetnja uz divno i čisto Jadransko more. Smračilo se i mi smo se pozdravili s otokom Krkom, kolijevkom glagoljice.

Bio je to jedan od naših najljepših dana!

Leona Kruljac i Dora Radovčić, 6.b

IZLETI I TERENSKA NASTAVA

Izlet u Rijeku

Bio je petak, 6. prosinca. U hladno mračno jutro, još prije sedam sati okupili smo se ispred Crnog mačića gdje nas je dočekala naša uči. Uzbuđeno smo krenuli prema autobusnoj stanici i veselo se ukrcali u autobus kojim smo putovali do Rijeke.

Po dolasku u Rijeku pješice smo došli do Vatrogasne postaje Rijeka. Svi smo bili posebno uzbuđeni. Vatrogasinja nas je odmah povela u detaljan obilazak postaje. Objasnila nam je od čega se sastoji i čemu služi njihova radna oprema, pokazala nam je sva vatrogasna vozila koja se nalaze u njihovoj garaži, a vatrogasci su nam pokazali kako izgleda njihov spust niz šipku kada se oglasi alarm za požar.

Svi smo to gledali i slušali s velikim zanimanjem. Najviše od svega nas je razveselilo kada su nam dozvolili da uđemo u veliko vatrogasno vozilo i vidimo njegovu unutrašnjost. Vatrogasci su se potrudili da nam objasne kako djeluje njihova vatrogasna postaja i koja je njihova uloga pa smo se s njima oprostili prepuni lijepih dojmova.

IZLETI I TERENSKA NASTAVA

Nakon njihove postaje zaputili smo se prema Hrvatskom narodnom kazalištu Ivana plemenitog Zajca. Zaustavili smo se u parku ispred kazališta gdje smo marendali i malo se odmorili. Mnogima od nas to je bio prvi dolazak u ovo kazalište. Gledali smo dječju predstavu Adriatico. Predstava je bila jako zanimljiva i neobična, a poučila nas je da se morski svijet ne smije uništavati.

IZLETI I TEREJSKA NASTAVA

Nakon kazališta, došlo je vrijeme povratka pa smo se opet pješice uputili prema autobusnoj stanici. Vožnja u autobusu protekla je u pričavanju dojmova, a po dolasku u Jušiće naši su nas roditelji nestrpljivo čekali. Svi smo uživali toga dana pa se nadam da ćemo ubrzo opet imati takav izlet.

Dino Etemaj, 3. Jušići

PROSLAVA DANA ŠKOLE

16. i 17. lipanj 2021.

Nakon duge školske godine koja je protekla u neuobičajenom ritmu, prvi put slavimo Dan škole i dodjeljujemo školski Oscar "Mudru sovu" u novoizgrađenom prostoru škole.

Promijenile su se mnoge školske navike, počelo je novo normalno vrijeme u kojem nema školskog zvona, u kojem nema školskih odmora, vrijeme praznih hodnika bez dječjeg smijeha i igre.

Vrijeme je to šarenih maskica, nastave na daljinu, vrijeme tamsa, zooma i vibera.

Svi su izleti i svi izlasci iz škole ostali u uspomenama, utihnule su priredbe i natjecanja.

I u ovo novo normalno vrijeme naši su učenici, zajedno sa svojim mentorima, uspjeli postići izvrsne rezultate na svim razinama natjecanja.

Zato smo odlučili nagraditi ih svečanošću kako bi im pokazali svoju podršku i divljenje.

Nagrađeni mentori:

Tea Kos, Denis Modrić, Silvija Polak Mance, Gordana Begić, Ivana Herman i Siniša Topić.

Nagrađeni učenici:

1. Razredi: Mia Jerković, Paula Babić, Mark Bosnić, Mateo Luković

2. Razredi: David Rajačić, Linda Palmić, Zora Voštić, Monika Dražul

3. Razredi: Filip Turković, Dominik Nedoh, Enrico Škrlj, Meri Rubinić

4. Razredi: Altea Turina, Christian Pros, Patricia Blažević, Lana

Kukurin

Hrvatski jezik - Neva Rubeša, 9. Mjesto u županiji

Natjecanje lik - Katja Topić, 1. mjesto u županiji

Europa u školi – likovni izričaj – Leona Kruljac i Laura Stopar – pozvani na državno natjecanje

Europa u školi – glazbeni izričaj – Fran Barjaktarić, Katja Šop, Vita Smokrović, Sara Ostojić, Ana Spinčić, Lea Kezele – 1. Mjesto na državnom natjecanju

Geografija – Vid Tomić, 10. Mjesto u županiji

Biologija – Petra Šepinski, 6. Mjesto u županiji

Erste plava liga - Dario Toto, Petra Kolak – trčanje na 600 m i bacanje kugle – 2. Mjesto u županiji

Informatika - Mario Rigatti, 2. mjesto u županiji

PROSLAVA DANA ŠKOLE

16. i 17. lipanj 2021.

U srijedu 16.6. podijelili smo nagrade našim najvrijednijim učenicima, a dan poslije smo sve učenike nagradili različitim aktivnostima povodom Dana škole. Održali smo natjecanje u graničaru u školskoj dvorani, učionica informatike se pretvorila u nogometni stadion gdje su učenici odigrali školsko prvenstvo u Fifa-i, a u holu je održan Gym dance nastup, kao i nastup naših glazbeno talentiranih učenika. Naše područne škole u Jušićima i Rukavcu su također organizirale različite aktivnosti za kraj školske godine.

LIKOVNA OSTVARENJA

Razredna nastava

Učenci su imali zadatak naslikati scenu po izboru iz svoje omiljene knjige i rezultati su fantastični!

LIKOVNA OSTVARENJA

Razredna nastava

Napeta borba kita i divovske lignje.
Naš Apollo bio je inspiriran
krasnom slikovnicom Plavetni kit za
ovu uzbudljivu sliku.

LIKOVNA OSTVARENJA

Razredna nastava

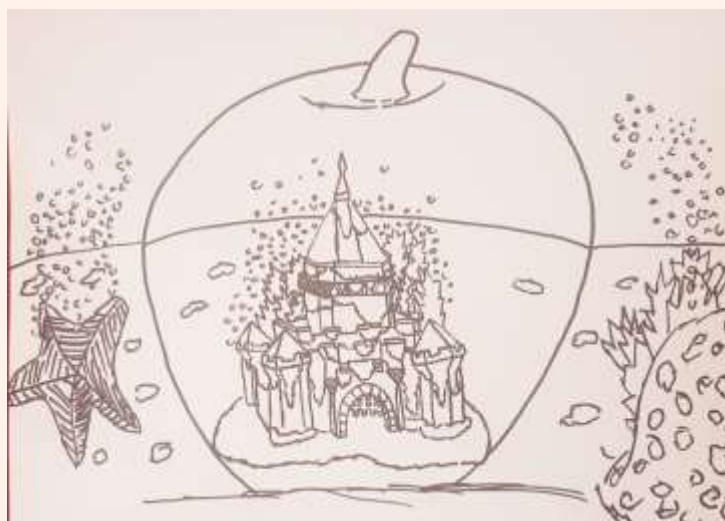
Neo Fabijanić, 3. b
Rad poslan na nagradni natječaj
Moja svemirska letjelica. Ovim
radom Neo bi mogao svoje pri-
jatelje poslati na izlet u Park
znanosti u Oroslavlju ukoliko
pobjedi. Sretno Neo!

Ova tri izvrsna rada nastala
su u produženom boravku
kod uči Renate.

LIKOVNA OSTVARENJA

Predmetna nastava

LIKOVNA OSTVARENJA

Predmetna nastava

Rad učenice Korine Žiganto, 8b razred, koja je sudjelovala u likovnom natječaju na temu "Karta mojega budućeg svijeta". Njezin je rad ušao među prvih šest najboljih likovnih ostvarenja na razini Hrvatske. Rad će biti izložen na izložbi dječjih radova u Firenzi, u sklopu 30. međunarodne kartografske konferencije sredinom prosinca 2021.

RI ROCK PJESMARICA

XENIA RI VAL u izvedbi zborova Rijeke i okolice

Riječke pjesme prilagođene djeci

U petak, 22. listopada 2021. u Book caffeu Dnevni boravak u Rijeci održana je promocija albuma "PjesmaRlca". Ovaj zanimljiv projekt objedinio je zborove osnovnih i srednjih škola koji su u posebnim aranžmanima otpjevali riječke rock uspješnice.

Cilj projekta bio je približiti riječku urbanu pop rock glazbu mladima kroz zbarsko pjevanje i stvoriti novu generaciju slušatelja kvalitetne glazbe, vratiti Rijeku svojim korijenima jer Rijeka je rokerski grad. Nosač zvuka sadržava 13 pjesama te 13 matrica snimljenih pjesama.

Na ovaj način zauvijek ostavljamo novim generacijama zanimanje za ono što je naše, lokalno, riječko, kvalitetno.....

Inicijatorica projekta i izvršna producentica je Jelena Fabijan, učiteljica razredne nastave u OŠ Zamet, a sav material snimljen je u studiju Darka Terlevića koji potpisuje glazbene aranžmane i finalnu produkciju nosača zvuka.

Naravno, i naša škola našla se među ovih 13. Lauferovu pjesmu "Budi moja voda" izveo je Fran Barjaktarić, učenik osmog

razreda. Prateće vokale snimale su: Katja Šop, Vita Smokrović, Sara Ostojić, Ana Spinčić i Lea Kezele, također učenice osmoga razreda.

Kako to i biva, projekt je povezo škole Rijeke i okolice koje su zajedničkim snagama ostvarile bolju glazbenu budućnost za sebe i drugu djecu pa će tako zajedničkim snagama nastaviti projekt i ostvariti novu "PjesmaRlca 2".

P.S. Ukoliko želite imati svoj originalan primjerak skoknite do Dal-lasa i na taj način dat ćete doprinos ovom projektu.....:))))))

Učiteljica Glazbene kul-ture,

Ivana Herman

LITERARNA OSTVARENJA

Snješko

U našem vrtu stoji snješko

Ime mu je Smješko!

Mrkva mu je nos,

Dok vani stoji bos.

Ruke su mu dvije grane,

Što s drveta su pale.

Nama radost svu je dao,

Dok mu srce nije stalo.

Sinulo je sunce žarko

I život mu okončalo!

Gabrijel Matejčić, 5. c

Sneg

Pada sneg,

Bel je breg.

Orjak i Beljač

Beli krov su dobili

I decu razveselili.

Sanice je zet,

Na Učku je poč

I spuščat se

Dok ne padne noć.

Onput,

Va kuću se skrit,

Tepli čaj popit

I z punjavun se pokrit!

Emma Kinkela, 5. c

Učenici 1. b razreda

LITERARNA OSTVARENJA

Mičo ča

Moja prva beseda bila je mama. To je bilo va Rukavac dok san bila mića. Domaći se uglanon govori oko Kastva i Matuj. Va domaćen nisu samo besede već je i kultura. Poznati mo po ten da volimo fešti i običaji ka ča je Pust i Petrova. Kroz domaći se svašta more navadit. Ča se je nekad delalo i ča je nekad bilo. To je moje „mičo ča“.

Lucija Šikić, 7. c

Moj hrvatski

Kad sam čuo prvu riječ,
Nisam znao što mi mama želi reć.
Htio sam znati baš sve riječi,
Ali roditelji su mi rekli
Kad budeš malo veći.

Došao sam u školu
Lijepo govorio i odmah
Hrvatski jako zavolio.
Naučio sam pisati, ponosim se time
Jer sd bacam tako dobre rime.

Prvo sam pisao i po zidu,
A sada već znam glagole po vidu
I za kraj pjesme velik pozdrav svima
I to je moja zadnja rima.

Leon Tesar, 7. a

Mojo ČA

Kad bi me niki pital
Kade ti je najlepše
Rekla bun mu—doma
Va Hrvatskoj,
Na Kvarnere,
Blizu mora i naše Učki.
Tu san se rodila, prohodila,
Va vrtić šla i prvi prijatelji našla.
To je moj najljepši kraj,
Tu čujen moja ČA
Ko me je mama navadila.

Leni Štefan, 7. c

Moje „ča“

Jena od prveh besed
Kad se pametin
Ku san od mami čula
Bilo je lepo naše domaće ča.
Ča...

Diši po šume
Po more
Po kamenih zidići
I po jubavi...

Lepo moje ča
Ponosin se s tobun
I vavek ćeš mi va srce bit.

Laura Stopar, 7. c

LITERARNA OSTVARENJA

Pjesme učenice Monike Dražul nastale nakon čitanja lektire Miševi i mačke naglavačke:

Dorijanov pas

Dorijan ima psa koji glasno laje
Kad mu je nešto teško pas mu snagu daje
Voli jesti i piti, ali najviše se voli Dorijanu skriti
Vole ga djeca sva kao i Dorijan
A pas to dobro zna pa im je vjeran.

Konj s puno poslova

Jedan je konj bio jako šašav
Jedan je konj bio jako maštovit
Tako da mu se svugdje dalo plovit.
U mašti je plovio do svemira,
Al' mu vanzemaljci nisu dali mira
Pa je odlučio taj konj
Da u mašti postane slon
Da otvori frizerski salon
I da bude sve po redu,
Al' se sjetio da zna abecedu
Pa je učitelj postao
To mu je bio najzanimljiviji posao.

Monika Dražul, 3. Jušići

ETWINNING PROJEKTI

eTwinning nudi platformu za odgojno – obrazovne djelatnike (učitelje, ravnatelje, knjižničare, itd), koji rade u školama i dječjim vrtićima europskih država sudionica eTwinninga. Putem ove platforme članovi mogu komunicirati, surađivati, razvijati projekte, razmjenjivati znanja i iskustva te postati dijelom najzanimljivije obrazovne zajednice u Europi.

Naši učenici i učitelji prilično su vrijedni što se tiče eTwinning projekata u što se možete uvjeriti i sami.

Digitalna ljubaznost—Netiquette

U razdoblju pandemije bolesti COVID-19 naši učenici morali su se služiti internetom radi obrazovanja na daljinu. Stoga, kako bismo osvijestili učenike da su pravila na internetu jednako važna kao i pravila u stvarnom životu, ovim projektom nastojimo osvijestiti učenike o digitalnom bontonu, pružiti im znanje o tome kako se zaštititi u digitalnom svijetu te im pružiti vještine medijske pismenosti. Cilj nam je tijekom cijelog projekta podržati razvoj učeničkih vještina pri korištenju Web 2.0 alata. Učenici su upravo na Dan sigurnijeg interneta sudjelovali u webinaru s kolegama učenicima iz ostalih zemalja partnera te se preko 50 učenika odazvalo pozivu. Tijekom webinaru korišteni su interaktivni alati poput Mentimetera, a odabran je najbolji logo i poster cjelokupnog projekta. Učenici naše škole nastaviti će učiti kroz projekt o medijskoj pismenosti te će se uključiti u mnogo raznih aktivnosti. Učenici će također vježbati pisanu i usmenu komunikaciju na stranom jeziku, u ovom slučaju na engleskom.

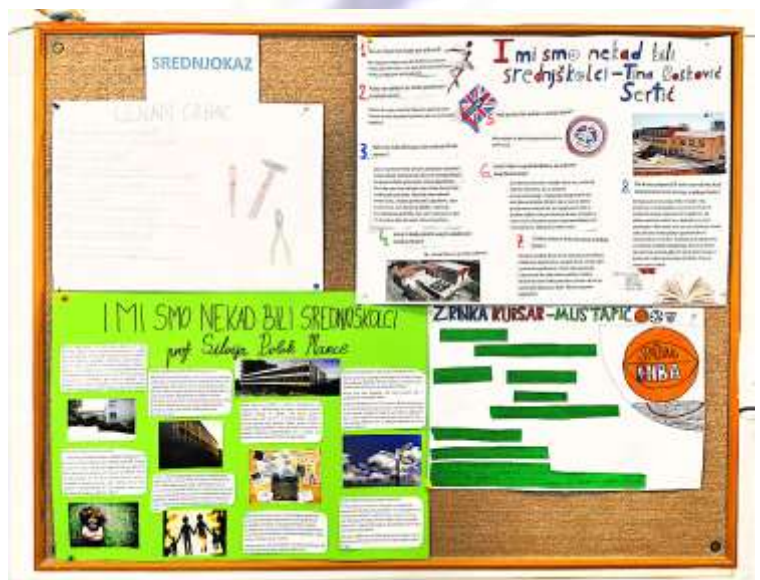
U projektu sudjeluje 11 učitelja i njihovi učenici iz Turske, Italije, Portugala i Hrvatske."

Srednjokaz

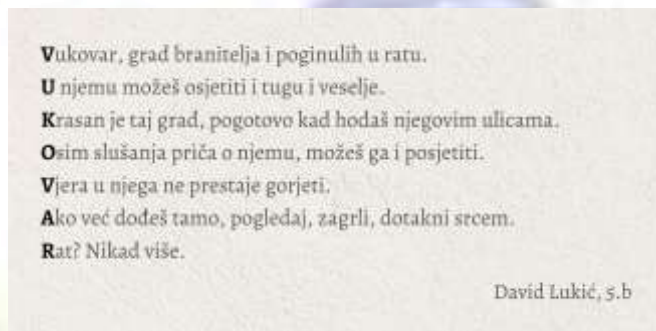
Učenici osmih razreda uključili su se u eTwinningov projekt *Srednjokaz* te su u prvome polugodištu uspješno odradili tri etape Projekta.

Ovim projektom učenicima se nastoji olakšati izbor buduće srednje škole te budućeg zanimanja. U provedbi projekta učenicima pomažu razrednice Denis Modrić, Tina Bošković Sertić, Gordana Begić te psihologinja Sandra Andabaka i pedagoginja Anja Blečić. Učenici su s velikim zanimanjem pristupili 3. etapi Projekta u kojem su naučili kako se provodi intervju te su intervjuirali djelatnike škole.

Zadatak su vrlo profesionalno odradili i izradili plakate.

ETWINNING PROJEKTI

17. studenoga 2021. organizirana je *Virtualna večer poezije i proze o Vukovaru* u sklopu eTwinningova projekta *GRAD to smo MI!*, čiji je cilj upravo povezivanje učenika i učitelja diljem Republike Hrvatske, obilježavanje Dana sjećanja na žrtve Domovinskoga rata i Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje tijekom mjeseca studenoga, ali i ostvarivanje međusobne suradnje, kojom je, skromno mogu kazati, događanje doista obilovalo. Škole voditelji projekta jesu Osnovna škola Koprivnički Ivanec i Osnovna škola *Dr. Andrija Mohorovičić* u Matuljima.

Među našim učenicima koji sudjeluju u projektu, a u pitanju su učenici petoga i šestoga razreda, stihove i ulomak krasnoslovlili su Jan Karamarko i Natali Turković, učenici 5.b razreda, te Natali Drašković, učenica 6.d razreda. U događanju su sudjelovali putem zvučnih i videozapisa, a njihove nastupe prisutni su učenici, učitelji mentori i organizatori nagradili nebrojenim pohvalama.

Jan je krasnoslovio pjesmu Ivanke Zdrilić *Čovjek*, Natali je pak interpretirala stihove Ljerke Car Matutinović *Tu je nekad bio grad*, a Nikol je prisutne obradovala *Pričom o zagrljaju* Siniše Glavaševića. Učitelji i projektni partneri iz dvadesetak hrvatskih škola svoje su učenike također pripremili za sudjelovanje, a sudionici *Virtualne večeri poezije i proze o Vukovaru* riječima mira, razumijevanja i uvažavanja odali su počast svima ranjenima i poginulima u Domovinskom ratu. Naposljetku, *Pričom za tebe* Elizabeta Alković, profesionalna pripovjedačica, u nježnome je, uzvišenome tonu završila događanje.

Pamtite stoga riječi Siniše Glavaševića iz već spomenute priče:

Najljepše priče uvijek počinju s prvim titrajem, s nekom neobjašnjivom jakom strujom koja se u tijelu javlja kad sretnete nekoga koga nikad prije niste vidjeli, a čini vam se da je cijeli život pokraj vas. (...) Sreća je dosegnuti, dočekati nekoga koji isto tako traga. Boreći se u vječitom zagrljaju samoće i nevažnih prolaznika neki i ne uspiju. Ali ne treba stati. Tamo negdje, u perspektivi, u osnovi svijeta i vas čeka netko. Nemojte ga zaboraviti.

S obzirom na pregršt osjećaja koje su unijeli u svoje krasnoslove, kvalitetu njihova čitanja i kazivanja tekstova, a ponajprije poštovanje kojim su odisali tijekom cijeloga događanja, mogu samo kazati da su i naši učenici i učenici iz svih drugih škola pokazali da svijet već čine boljim mjestom za život i da se radujem svemu što će tek stvarati.

Voditelj događanja i mentor:

Dario Abram

Slikovnicom povezani

U sklopu eTwinning projekta "Slikovnicom povezani", Mali čakavčiči iz Opatije i Matulja sa svojim učiteljicama Gordanom Jedriško Popeškić iz Opatije i Natašom Milković iz Matulja, predstavili su slikovnice proizašle iz zajedničke suradnje. Zadatak je bio da svaka grupa napiše prvi dio svoje slikovnice, a zatim dovrši slikovnicu druge grupe. Sudjelujući u projektu svi sudionici su se zabavili, stvorila su se nova prijateljstva te se svi zajedno vesele nastavku projekta.

TRAGOM PUTOVANJA JEDNE OSMAŠICE

Velika Britanija

Dugo očekivani datum polaska konačno je došao. Zrakoplovom iz talijanskog Trevisa poletjeli smo prema Ujedinjenom Kraljevstvu.

Velika Britanija

Snovi se ostvaruju

Moja starija sestra oduvijek je imala velike snove i planove. Talentiranoj osobi kao što je ona kao da je namijenjeno otkrivati i istraživati svijet i u tome mi je oduvijek bila uzor.

Kad je napokon toga postala svjesna, odlučila se za studij u Velikoj Britaniji i nakon mnogo truda i opsežnih priprema primljena je na Sheffield Hallam University, britansko sveučilište o kojem je sanjala.

Moja je obitelj uistinu putoholičarska. Putovanja su nam omiljena i niti jedna destinacija nam nije predaleko. Čim je sestra javila da je stigla i smjestila se u svom

britanskom odredištu Sheffieldu, započelo je i naše planiranje o putovanju u Veliku Britaniju. Pritom nismo mogli ni zamisliti da će ta planiranja potrajati godinama jer dogodila se pandemijaska 2020.godina i nevoljko smo prihvatili činjenicu da su sva putovanja odgođena. Tako smo tri godine proveli u telefonskim video pozivima i sestrim oduševljenim izvješćima o životu u Britaniji. Bližila se i sestrina diploma, a naše nestrpljenje za putovanjem u Englesku bilo je preveliko. Možda zbog svega što sam o Engleskoj čula od sestre, čitala i naučila, još prije polaska predosjećala sam da će to biti posebno i drugačije putovanje,

TRAGOM PUTOVANJA JEDNE OSMAŠICE

Velika Britanija

kao putovanje na mjesto koje već dobro poznaješ ili si tamo već bio. Očekivanja su zato bila još veća.

Sheffield- grad čelika

Dugo očekivani datum polaska konačno je došao. Zrakoplovom iz talijanskog Trevisa poletjeli smo prema Ujedinjenom Kraljevstvu. Bio je studeni ,kao i obično tmuran i prohladan. Ali ni vrijeme ni put do zračne luke uopće ne pamtim sigurno od silnog uzbuđenja. Tek me glas ljubazne stjuardese ,koja je provjerala je li nam ugodno, trgnoo i tada sam kroz prozor zrakoplova zamijetila bijele pamučaste oblake. Zanimljivo kako i dvosatni let nad Europom može ostaviti duboke dojmove, vrijeme je išlo brzo, možda i zbog vremenske razlike, i to unatrag.

Već pri slijetanju u zračnu luku shvatila sam da će sve biti drugačije od svega što sam dosad doživjela.

Pogledi iz aviona pri slijetanju – nevjerojatni! Neograničene površine najzelenijih nizina ispresijecanih plavosivim žilama rijeka, čunjasti brežuljci među kojima su se ugnijezdili gradovi i mjesta.

Sletjeli smo u Manchesteru, bilo je očekivano da ćemo

na tako ogromnom aerodromskom terminalu zaglaviti u gužvi užurbanih putnika ili se izgubiti prema jednom od desetaka izlaza. Ali to se nije dogodilo jer je sve izvrsno organizirano. Odmah izvan aerodroma nalazi se željeznička postaja i bez čekanja ukrcali

smo se u vlak za Sheffield.

Željeznica je u Britaniji tradicionalni i najbrži način prijevoza još iz vremena „Željezničke manije“ od davne 1840.godine. Danas se putuje najmodernijim vlakovima, a engleski gradovi povezani su gustom željezničkom mrežom te se brzo i jednostavno putuje iz grada u grad. Za vrijeme vožnje prema Sheffieldu kao na filmskoj vrpici izmjenjivali su se idilični zeleni pejzaži, livade sa stadi- ma ovaca i uređena mjesta.

Za dobrodošlicu u Sheffieldu, vjerovali ili ne, kiša! Prava engleska poznata kiša .Očekivala sam je jer kako bi to bilo biti u Engleskoj, a ne doživjeti tu mnogima prvu asocijaciju na Englesku. Zato mi je i odgovarala lagana šetnja, a usput nadolazili su i ostali engleski simboli crni taxi- ji, crveni autobusi, crvene telefonske govornice. Kao da po tko zna koji put prelistavam udžbenik iz Engleskog

TRAGOM PUTOVANJA JEDNE OSMAŠICE

Velika Britanija

jezika ili gledam britanski film. Fotografiram svaki zanimljivi detalj i slušam taj britanski naglasak i moram se jako koncentrirati želim li što razumjeti.

Promet sheffieldskim ulicama vrlo je bučan, vozači dosta nervozni dolaze sa svih strana, zeleno svjetlo na semaforu ne čekaju ni vozači ni pješaci i treba se snaći u tom obrnutom britanskom prometu.

Sheffield je šesti grad po veličini u Engleskoj u regiji Yorkshire pa građani govore čvrstim yorkshirskim naglasakom, a ime je dobio po rijeci Sheaf koja protječe gradom. Sheffield zovu „Grad čelika“ jer je u vrijeme industrijske revolucije bio poznat po proizvodnji čelika. Danas to čini bogatu industrijsku povijesnu baštinu pa su muzeji Sheffield Industrial Museums Trust nezaobilazno mjesto za sve koji posjete grad. No Sheffield je i

grad čija je trećina površine zelena i na koju god stranu krenete naći ćete se u parkovima, vrtovima ili šumi.

Sheffield je, s pedeset tisuća novih studenata godišnje na svojim sveučilištima, pravi studentski grad. To je razlog zbog čega smo ga i mi posje-

tili i osjećali se tako neopisivo ponosno dok je sestra primala diplomu na Sheffield Hallam University. Da Sheffield privlači mnogo mladih ljudi uvjerila sam u šetnji poznatom West Street ulicom s brojnim pubovima, barovima

i klubovima koji privlače mnogo studentskog svijeta svih nacija, kultura, rasa i jezika. Lijepo je osjećati se dio toga.

Manchester - spoj različitosti

Nakon tradicionalnog british breakfast, doručka sačinjenog od jaja, kobasica, graha, kruha i neizostavne šunke, vlakom odlazimo u Manchester- najnaseljeniji grad sjeverozapadne Engleske.

Manchester je grad različitosti, bogate povijesti i suvremenog razvoja što se možda najviše ogleda u arhitekturi grada. Nezaobilazna mjesta svakog turističkog obilaska grada jesu impresivna gotička katedrala te Gradska vijećnica izgrađene u viktorijanskom stilu. Mnoge građevine, još iz razdoblja kad je Manchester u 19. st. bio centar trgovine pamukom i tekstilne industrije, izgrađene su tradicional-

TRAGOM PUTOVANJA JEDNE OSMAŠICE

Velika Britanija

nom gradnjom od crvene cigle što gradu daje osjećaj topline. U drugom dijelu grada uzdižu se pak visoki neboderi moderne arhitekture stakla i čelika pa začas možete pomisliti da ste u nekom drugom svjetskom velegradu.

Mnogo sam razmišljala o ljudima koje sam susretala. Zatvoreniji su od nas Hrvata, no ne mogu reći da su „hladni Britanci“ kako to nalaže stereotip.

Prodavači i ugostitelji u trgovinama, barovima i restoranima iznimno su ljubazni i predani svom poslu, dok ljudi na ulicama obično su u manjim skupinama i kao da nisu zainteresirani za sklapanje novih poznanstava. Ipak, kamo god dođete bit ćete pozdravljeni ljupkim britanskim pozdravom „You alright?“ Navika im je sve nazivati s „love“ ili „darling“ i to mi se najviše sviđalo.

York- zarobljen u prošlosti

Dan u Manchesteru bio je naporan, ali vrijedio je svakog trenutka provedenog u njemu. I baš kad sam pomislila da moja avantura po Engleskoj ne može biti još bolja, posjetili smo York – magičan povijesni grad. Grad je opasan srednjovjekovnim zidinama, a katedrala York

Minster, Cliffordov toranj i dvorac York Castle kao da su grad zarobile u prošlosti. Nezaboravna je večernja ro-

mantična plovidba brodićima po rijeci Ouse s koje se pruža jedinstvena vizura tog starog grada. No pravo bilo grada osjetit ćete kad zađete u njegove uske srednjovjekovne uličice. Najpoznatija takva uličica je Shambles - trgovačka ulica iz 14.stoljeća s mnoštvom malih lokalnih dućana, knjižarama i pubovima starim i po nekoliko stotina godina. Ono čime me je York u potpunosti osvojio kao fana Harry Pottera jesu mjesta kojima su inspirirani kadrovi u filmovima u o Harryju Potteru. Zato sam se začas našla u knjigama J.K. Rowling koje sam u dahu pročitala. Nestvarno je bilo biti baš na takvim mjestima. To su naravno iskoristili trgovci pa se turistima nudi sve što ih može prenijeti u taj magični svijet.

TRAGOM PUTOVANJA JEDNE OSMAŠICE

Velika Britanija

Tjedan dana britanske avanture brzo je prošao. Bogatija za toliko novih spoznaja, ispunjena dojmovima, oduševljena ljepotom, mislim samo na jedno -vratiti se.

Snovi se ipak ispunjavaju.

Natali Host, 8. b

INTERVJU

Zvezdan Ružić

Kada ste se „zaljubili“ u glazbu? S koliko ste godina počeli svirati?

Moja mama je svirala harmoniku, tako da sam je od malena po kući slušao. Čak sam i ja imao jednu malu zelenu dječju harmoniku. Ali, nije to bio trenutak "zaljublivanja u glazbu", već nešto kasnije - negdje tamo u trećem razredu osnovne škole. Bio sam kod prijatelja iz razreda u gostima. A onda mi je on odlučio odsvirati na svom sintisajzeru skladbu "Oj Suzana", dobro znani country evergreen. To je bio trenutak u kojem sam poželio svirati sintisajzer, klavir.. Tu sam se zaljubio u glazbu, poželio biti glazbenik. Dan danas se sjećam tog trenutka, osjećaja kojeg sam imao.. Teško mi je uopće opisati tu snagu, tu povezanost sa glazbom koja se u tom trenutku rodila, a koja je svakim danom sve jača i jača..

Koji su Vam planovi za 2022. godinu?

Upravo u studiju dovršavam snimanje mog novog albuma sa projektom Pianotron. Riječ je o albumu "Inspiration", kojeg

jedva čekam podijeliti sa svojom publikom. Uz album, sanjam neka nova putovanja sa svojom glazbom, neke lijepe koncerte, ali prije svega sanjam sreću, zadovoljstvo i osobni duhovni mir - jer od toga sve počinje i na tome sve završava.

Najavili ste novi album „Inspiration“; u kojoj je fazi? Je li već snimljen i kada otprilike mislite da će izaći?

Polovica albuma je već snimljena, dok drugu polovicu planiram snimiti do kraja veljače. Album bi trebao izaći u proljeće, najkasnije početkom ljeta, nadam se.

Imate li nadolazeće koncerte? U prosincu ste imali koncert sa svojim bratom, Vedranom, kao i s Josipom Lisac. Nastupali ste i na Zvonejskim njivama, kao i u Kini. Kakav je osjećaj ponovno nastupati nakon duge COVID pauze?

Imao sam tu sreću da sam i u doba Covida nastavio sa svojim koncertima. Naime, Pianotron je prvi koncert imao već sredinom svibnja 2020., odmah nakon otvaranja lockdowna. Tri dana nakon što je sve bilo otvoreno, ja sam nastupio u pul-

INTERVJU

Zvezdan Ružić

skom kazalištu. Isto tako, toga sam ljeta i jeseni održao gotovo dvadesetak koncerata. Tako da srećom nisam osjetio tu, kako ste je nazvali, "Covid pauzu". U tijeku su dogovori koncerata za proljeće i ljeto. Neki su već potvrđeni, a neke će moja menadžerica tek potvrditi. Ali, biti će ovo jedna jako lijepa godina, osjećam!

Od 2015. Godine do danas objavili ste 5 albuma, osvojili 5 Porina i bili ste nominirani za mnogo drugih nagrada. Diplomirali ste jazz klavir u Austriji, a osnovnu školu ste pohađali u Matuljima. Kako je osnovna škola utjecala na vaš sveukupni život?

Kad si mlađi maštaš velike gradove, široke horizonte. I dalje ih maštam, naravno. Ipak, kada se osvrnem na svoje djetinjstvo - zahvalan sam što sam odrastao uz profesore koji su bili puni znanja, najčešće strogi i beskompromisni i koji su, ako si nešto krivo napravio, to prvom prilikom spomenuli roditeljima usput u trgovini ili na cesti. Mislim da smo sa takvim režimom ipak bili odgajani na neke prave vrijednosti, na društvo u kojem poštuju se stariji i ono najljepše - nikad se nisi mogao osjećati usamljen, jer uvijek nekoga sretnješ, poznaješ.. A danas je drugo doba, gdje profesori imaju sve manja prava, gdje svi se vrijeđaju i pozivaju na pravilnike, gdje roditelji ne prihvaćaju kritiku na svoje dijete, gdje svi se svih "boje", a svi su pritom sve usamljeniji. Ipak, nadam se da to nije slučaj u mojoj bivšoj školi i mojim Matuljima.

Puno surađujete s Josipom Lisac - od inauguracije predsjednika, preko obrade pjesme Karla Metikoša, do pjesama na nadolazećem albumu „Inspiration“ itd.. Kako je došlo do te suradnje?

Josipa me je pozvala na suradnju povodom inauguracije predsjednika Milanovića. Rekla mi je da je situacija vrlo netipična, jer bismo trebali izvesti hrvatsku himnu i da se je odmah sjetila mene i mog Pianotrona. Josipa već godinama prati i podržava moj rad, tako da to nije bio naš prvi susret. Ipak, upravo ta naša izvedba napravila je potpunu pomutnju u narodu, izazvala svakojake reakcije. A baš ta suradnja i čitava ta medijska hajka koju smo zajedno prolazili nas je i zbližila. Postali smo prijatelji, često se čujemo, tu su sati i sati razgovora o životu, vizijama, glazbi, ljubavi, svemu.. A onda se je približila 30. Obilježnica smrti Josipine najveće ljubavi Karla Metikoša. To je jedna posebna priča. Toliko sam lijepih priča čuo o Karlu, uvijek indirektno u razgovoru, dok ga ona spominje.. a kao da je tu. I poželio sam tim povodom obraditi meni osobno Josipinu najljepšu skladbu "Da li sam ti ikad rekla da te volim", a koju je napisao Karlo Metikoš. Josipa je bila oduševljena mojom ide-

jom, a kasnije sam je pozvao da mi se pridruži u mojoj obradi kao gošća u jednoj posebnoj ulozi. Naime, ona se pojavljuje "iz daljine", poput glasa duše, koji prenosi tu bezvremensku poruku o ljubavi koja je bila, koja je sada i koja će tek biti, dok kasnije u pozadini mojih klavirskih improvizacija sa svojim vokalizama meni čuva najljepšu stražu. Baš kao što je i u životu, jer ona me je davno prepoznala, ona me osjeća, ona zna što prolazim. Možda smo se u toj "neshvaćenosti" na neki način i prepoznali.

Pamtim dvoje ljudi iz mog ranog djetinjstva. Najvažnija je moja mama, koja mi je uvijek govorila da ću uspjeti i vidjela to nešto u meni, vjerovala u mene i onda kada to nitko drugi nije.

Prošlo je 2 godine od izdavanja albuma i projekta „Pianotron“. Kakvo je obilo to iskustvo ?

Pianotron je izlazak iz svih mojih zona komfora. Bio je to najstresniji i najhrabriji trenutak u mom životu. Jer sam u tridesetoj godini odlučio krenuti stvarati svoj zvuk, kako ja čujem svoju glazbu, spajajući instrumente na način na koji ih još nikad nitko u svijetu spojio nije. Pa tako desnom rukom sviram klavir, dok lijevom rukom sviram mellotron (prvi analogni sintisajzer kojeg su 1960. Godine proslavili Beatlesi), a lijevom nogom sviram pedale na podu u koje usnimavam raznorazne zvukove udaraljki i ostalih efekata. Najteže je bilo krenuti, jer mi je većina kolega i poznanika savjetovala da to ne radim, jer zvuči čudno, jer bi to već netko napravio da ima smisla, jer je neozbiljno. Ipak, ja sam slušao sebe, onaj osjećaj u duši koji kaže "to je to", "to sam ja". I tako je krenulo moje Pianotron putovanje, put u slobodu u svakom smislu riječi. I tako svakim danom novi ljudi dolaze, prepoznaju moju priču, vide moju dušu, osjećaju me.. prate moj rad i podržavaju ga. I tako bi idući album trebao biti izdan u Japanu, ako sve bude po planu.. Zato je važno uvijek slijediti svoje snove i upamtiti onu zlatnu rečenicu: "Sve velike ideje imaju usamljena djetinjstva". I da, to je nezaobilazno. Zato jer rijetki mogu vidjeti tu sliku u glavi koju vi nosite, koju srcem ostvarujete. A onda, kada prođe neko vrijeme, ta slika postaje vidljiva i onima koji je nisu mogli vidjeti. I nije važno to što je oni prepoznaju ili ne. Zapravo, važno je, naravno. Ali ono još važnije je živjeti svoje snove i nikad ne odustati od njih, pa čak i onda kada se čini da je čitav svijet protiv vas ili vas ne shvaća.

INTERVJU

Zvezdan Ružić

Planirate li nastaviti sa Zvezdan Ružić Sextetom? Kako je to svirati s petero drugih odličnih glazbenika? Album „Pandaland“ zavolio je cijeli svijet, kako je došlo do te ideje?

Planiram u skoroj budućnosti snimiti novi album sa mojim sextetom. Dosad sam izdao tri albuma u toj postavi. U mom sextetu vam sviraju ponajbolji glazbenici iz regije, što mi je

velika čast. Isto tako, to su ljudi koji su sa mnom zapisali moj autorski početak. S njima sam se po prvi puta 2015. godine odvažio i predstavio kao kompozitor, ispričao svoju priču. S tim sam ljudima održao dvije velike kineske turneje. A „Pandaland“ je posebna priča. To je moj treći autorski album na kojem sam obradio tradicionalne kineske skladbe, a koji je svoju službenu promociju doživio u najstarijoj koncertnoj dvorani u Shanghaiju, u čuvenom Cadillac Shanghai Concert Hallu. Mnogima je taj album poseban, a i struka ga je prepoznala te mu je dodijelila Porin za najbolji jazz album, te Porin za najbolju jazz izvedbu.

Jeste li ikada pomislili da će ovoliko ljudi cijeniti Vaš rad i umjetnost kada ste tek počeli svirati?

Pamtim dvoje ljudi iz mog ranog djetinjstva. Najvažnija je moja mama, koja mi je uvijek govorila da ću uspjeti i vidjela to nešto u meni, vjerovala u mene i onda kada to nitko drugi nije. A druga osoba je Marinko Paragvaj. Marinko ima brodove s kojima organizira turističke izlete po Kvarneru. Ja sam od svoje desete do svoje sedamnaeste godine svirao harmoniku na njegovom brodu „Jadera“, koji je dnevno prevozio oko 120 putnika. To su bili cjelodnevni izleti, koji bi počeli u 9h ujutro, a završili oko 19h. On bi svaki dan na mikrofona gostima na svim jezicima rekao: ovo je Mr. Star, dečko za kojeg ćete jednog dana čuti. Nisam nikad pričao s njim o tome, ali očito je i on nešto osjećao. On je to svakoga dana ponavljao. A ja sam uvijek maštao kako putujem, komponiram, osvajam svijet sa svojom glazbom, sviram s najboljim glazbenicima. I nikad nisam prestao vjerovati. I dalje sanjam. Jer kad prestanemo sanjati - zapravo umiremo, a naizgled živimo.

Imate li neki zanimljivi događaj/anegdotu koju pamtite kao glazbenik?

Imam ih jako puno. Ali posebna uspomena vezana uz matuljsku školu je nastup mog prvog banda „Brzi Vlak“ na igralištu škole. Mislim da je koncert bio povodom dana škole. Bilo je to tako posebno, svirati pred svojim vršnjacima, još pogotovo u tim godinama, kad se tek formiraš kao osoba.. Jedna toliko važna uspomena na moje djetinjstvo i moje glazbene početke.

Kakav ste učenik bili u osnovnoj školi? Po čemu pamtite matuljsku školu?

Uvijek sam prolazio s 4 ili 5. Trudio sam se imati dobre ocjene, da mogu upisati dobru srednju školu itd. Ali, nisam bio fanatik za učenje. Meni je glazba oduvijek bila prioritet. Nju sam sanjao, maštao koncerte.. Glazba mi je uvijek bila cilj. Matuljsku školu pamtim po dobroj ekipi, ljudima s kojima sam se i izvan škole družio, dobrim dečkima i curama koji su sada već ozbiljni ljudi, mnogi i roditelji. Školu pamtim po dobroj djeci, ukratko. Baš puno dobre, fino odgojene djece.. A to je ono što ne možeš kupiti novcem, a i teško kasnije nadoknaditi.

Tko vas je potaknuo na bavljenje glazbom?

Moj prijatelj iz razreda, Karlo Lovrić. On mi je otkrio sintisajzer, a da nije ni svjestan bio koliko je važan taj trenutak bio za moj život.

Tko Vam je bio omiljeni nastavnik u osnovnoj školi? Što ćete posebno pamtit i škole?

Profesorica Ivana Herman, jer ona je prepoznala moj talent i podržala me na mom glazbenom putovanju. To joj neću nikada zaboraviti. Svirao sam na njezinim priredbama za školu, pratio zbor.. Ali i izvan toga, ona je uvijek nekako "navijala" za mene, za moju glazbu.. Što ću posebno pamtit i škole? Eh, toliko je bilo toga.. Ali više je vezano za onaj dio "oko škole". Od onih druženja na igralištu, igranja košarke, vožnji biciklom na šetalištu ispod škole, spuštanje biciklami po stepenicama ispred škole.. Pobiranje jaja za maškare, prvih izlazaka..prve ljubavi.. simpatije. Pa su došli mobiteli.. Pa prva dopisivanja na sms. Nije bilo društvenih mreža, niti ekrana u boji. Bili su oni zeleni ekrani, ali kao da smo mi kroz njih stvarali razne boje. Danas je sve u boji, silni emotikoni.. a lica sve tužnija. Uglavnom, baš neki lijepi dani, romantični i naivni..kada se osvrnem.

Imate li neku anegdotu iz škole? Koji Vam je predmet bio najzanimljiviji?

Joj, imam užasan rukopis. Oduvijek. Haha. Sjećam se da sam u drugom ili trećem razredu morao prepisati čitavo polugodište nanovo, jer je moja tadašnja učiteljica Mirjana Perić rekla mojoj mami da sam neuredan, pa kao - za kaznu. Nikad nisam shvaćao te sankcije, ali dobro.. Prepisao sam sve. Još smo tada puno i crtali.. Pa nije bilo malo posla. Ipak, savjetujem profesorima da to ne rade, jer nema baš nekog smisla. I dalje neuredno pišem.. Osim glazbenog, volio sam geografiju. I imao sam super profesora, Klaudija Jelenića, koji mi je sa svojim izletima na skijanje uljepšao djetinjstvo i život. Jer, da nije bilo njega, ja vrlo vjerojatno ne bih skijao. A izleti s njim na Golte i Zelenicu.. To su takve uspomene. Dan danas kada odem na snijeg nosim tu radost, uvjeren da je tako jaka baš zato što je vežem uz djetinjstvo.. Tako da, on je jako posebna i važna osoba bio, ne samo kao profesor, već kao čovjek koji me je inspirirao da se okrenem prirodi, sportu.

INTERVJU

Vedran Ružić

Glazbenik, slikar i kipar, zagovornik za čakavsku riječ, ali i Matujac. Kako je sve počelo?

Prvo moram reći da mi je veoma drago odgovarati na pitanja postavljena od učenice iz škole koju sam i ja mlađih dana pohađao. Sve je krenulo još tih dana i sjećam se da sam nakon 6. razreda osnovne išao na ljetnu školu slikanja u Luskino u ateljer kod Miljenke Šepić. Tada sam već znao da želim biti slikar, a kasnije se je pojavila glazba i ostale umjetnosti s kojima se bavim, a sve u cilju povezivanja raznih medija.

Pohađali ste, kao i Vaš brat Zvezdan, OŠ „Dr. Andrija Mohorovičić“ u Matuljima. Kakva sjećanja nosite iz škole?

Moram priznati da sam kao osnovnoškolac bio veoma sramežljiv, povučen i stvarno bi često bio u nekom svom svijetu. Sa svojim bi se društvom lako oslobađao u komunikaciji, no ponekad bi znao ostati samozatajan. Sjećam se i to da sam periodni sustav elemenata naučio napamet (do 80. elementa ga dan danas znam nabrojati hehe)...sjećam se naravno satova likovnog, povijesti, tjelesnog koji su me oduvijek zanimali. Na-

ravno sjećam se i drugih predmeta, ali tada su mi ovi bili najdraži.

Svoju ljubav za slikanjem ste razvijali od malena. Imate izložbe po Kvarneru, ali i dalje. Kakav je Vaš proces smišljanja nekog djela? Padne li odmah napamet ili budete inspirirani krajolikom ili možda nešto drugo... Koji je Vaš put do realizacije konkretnog umjetničkog djela? Gdje pronalazite inspiraciju?

Prije upisa Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci često sam slikao motive našega kraja kao što su Zvoneća, Opatija, Volosko i za takve stvari nije mi trebalo puno vremena u razmišljanju već su nekako krenule intuitivno, spontano. Nakon Akademije sve više vidim da me zanima dublji pristup stvaranju rada, tako da sam započeo sa idejom povezivanja umjetnosti, naročito glazbe i slikarstva, a u tim stvarima ipak treba puno više posvećenosti, istraživanja, pružavanja, učenja, tako da je to neka moja inspiracija u „vječnom rješavanju križaljke“;).

INTERVJU

Vedran Ružić

Osim slikanjem bavite se i jazz glazbom – prvo ste naučili svirati bas gitaru pa onda i kontrabas. Kada je počelo Vaše zanimanje za glazbu?

Moje zanimanje za glazbu počelo je krajem osnovne škole kada sam kratko vrijeme svirao harmoniku koju je već tada

moj brat pošteno rasturao. Kada sam imao 15 godina brat je oformio prvi bend i trebala mu je bass gitara, na nagovor njege uzeo sam cijelu svoju ušteđevinu i kupio svoj prvi bass. Išao sam na jedan sat kod Lea Ivančića, te na još pokoji sat kod drugih ljudi i svi su mi od reda rekli da taj instrument baš brzo hvatam ne vjerujući mi da sam tek započeo svirati samouku u svojoj sobi. Prvo smo u bendu svirali zabavnu glazbu, pop i rock te smo nakon nekoliko godina brat i ja uvidjeli da nas zanima improvizacija te smo tada krenuli proučavati jazz.

Snimili ste četiri albuma i često svirate zajedno s bratom Zvezdanom; 2021. godine bili ste nominirani za čak dva Porina. Kako uspijevate pronaći vremena za sve svoje interese koji su prerasli i u posao?

Kada se osoba želi baviti s dvije umjetnosti i nastojati to raditi kvalitetno onda prije svega treba biti organiziran i paziti na to da jedna umjetnost ne prevagne iako je normalno da će se to svako malo desiti, no svaki dan treba biti usmjeren na to. S glazbom sam osvojio Porina za najbolji jazz album 2017. godine i to mi je nasretniji dan života jer do zadnjeg trenutka nisam očekivao tu nagradu, a upravo je taj projekt koji se zove Spiritual Market povezojao jazz album i art film. Prošle sam godine bio nominiran u jednoj kategoriji, no nagrada me je zaboljela, ali nema veze, bit će valjda još tih izazova u životu.

Bavite se i skulpturom, mnoge su izložene na našoj Kvarnerskoj obali. Sve su dosta apstraktne, koristite zanimljive materijale kao što su lanci, vide pa čak i opušci. Kako nalazite ideje i uklapate li i glazbu u neke od njih?

Prije otprilike tri godine započeo sam raditi instalacije od lanaca s jednim prijateljem pomoćnikom. Kasnije su neke od radova vidjeli ljudi po Facebooku i novinama jer sam započeo s izlaganjem tih skulptura, te su mi u Gradu Opatiji dali zadatak ako mogu napraviti 9 instalacija koje bi bile motivima vezane za naš kraj. Rok mi je bio samo dva mjeseca od crteža do realizacije i iskreno zadovoljan sam sa njih 6, dok su 3 bile ispunjenje zadatka. U dvije instalacije je postavljena glazbena komponentna jer mi je to bila inspiracija vodilja.

Napravili ste skulpturu posvećenu Andriji i Stjepanu Mohorovičiću. Možete li nam pojasniti proces izrade te skulpture i što ona predstavlja?

Baš dobro pitanje, upravo sam danas prošao pokraj nje i mislim si kako je ona apstraktna i kako ju je možda na prvi pogled teže povezati sa Diskontinuitetom, odnosno sa pronalascima Andrije i Stjepana Mohorovičića. Ona je prikaz sloja zemlje koji je prediomenzionirano postavljen preko kugle. Tu sam u stvaranju slušao kompozitora Debussyja tako da po mojoj zamisli ta kugla putuje po tom omotaču kao u nekoj fantaziji. Može biti i da Andrija u naručju drži Stjepana kao što taj omotač drži zemaljsku kuglu na skulpturi.

Veliki ste zagovornik za čakavsku riječ/besedu, odrasli ste u Matuljima i živite na Voloskom. Što toliko volite oko svoga rodnoga kraja?

Hvala za ovo da sam zagovornik domaće besede, iskreno prije nego sam počeo odgovarati na pitanja nisam znao da li da krenem na narječju, no ipak da me razumiju i ostali. Iza sebe imam 4 slikovnice na čakavskom za djecu od kojih je Mačak z Voloskega jedna od poznatijih tako da me po tome znate kao zagovornika ča besede. Trenutno živim malo u selu Zvoneća u

INTERVJU

Vedran Ružić

svojoj kamenoj kućici, a malo na Voloskom. Živio sam svuda po našem kraju a upravo su mi ove dvije destinacije najdraže. Ono što volim je mir našega kraja i povezanost mora i planina.

Kakav je osjećaj svirati s bratom ? Jeste li odrasli u umjetničkoj obitelji?

Naša mama je u osnovnoj školi učila svirati harmoniku, i upravo je taj instrument bio dugo godina bačen u kutu pun prašine dok jednoga dana nije brat otkrio kutiju s blagom i započeo svirati po crno-bijelim tipkama. Dok sviram s bratom desi se neki moment da izvučemo u sviranju nešto više nego što možemo izvući kad sviramo sa ostalima, bude neki naboj energije i dobre svirke. Upravo je to ono što volim u sviranju sa bratom. Naravno bilo je u odrastanju puno onih trenutaka svađe i nerazumijevanja, ali sve to treba proći da bi se još više cijeniло jedno drugoga.

Tko Vam je bio omiljeni nastavnik u osnovnoj školi? Što ćete posebno pamtili iz škole?

Aaaaa...ovo je baš posebno pitanje...hm hm... Tibor Benčik, profesor iz povijesti koji mi je bio i razrednik, učiteljica Klara iz likovnog, bilo je još legendarnih nastavnika, ali da sada svih ne nabrajam. Posebno ću pamtili moment kada je učiteljica Jas-

na Nemeth dala zadatak da pišemo sastavak na temelju glazbe koju nam je puštala za vrijeme sata (mislim da je to bila kompozicija Vltava od Smetane), te je onom manje kreativnom djelu razreda pomogla sa savjetima da pišu o žuboru vode, o lišću na livadi, dok sam ja spontano krenuo pisati o nekakvom viđenju ville Angioline u Opatiji i plesa pod svečanim lusterom te kako dame u krinolinama izlaze iz kočije na bal cara. Tada me je prof. Nemeth prozvala čitati, a ja sam stao ispred ploče. Svi su bili pozitivno začuđeni, nekako oduševljeni sa mojim sastavkom dok je učiteljica rekla samo:

„Vedrane ti imaš tako dobre ideje a ne znaš ih prezentirati kako treba“, za to sam dobio trojku i pobjedu nad samim sobom što mi je bilo draže od ičega.

Imate li neku anegdodu iz škole? Koji Vam je predmet bio najzanimljiviji?

Likovni mi je bio najdraži predmet, a sjećam se jedne anegdote upravo vezano za to. Jednom je prilikom brat došao iz škole i rekao kako mu je učiteljica Klara iz likovnog zaokružila ocjenu tri ili četiri na kraju godine iz samo jednog razloga, a to je jer mi je brat jer da bi inače imao ocjenu manje hehe.

Glazba, umjetnost, znanje, sve te polazi od osnovne škole. Zvezdan i Vedran Ružić su oduvijek bili talentirani umjetnici u duši. Nekadašnji učenici naše škole rekli su nam kako je njihov put do slave počeo, iskustvo iz škole i sjećanja koja će imati zauvijek. Njihovi uspjesi mogu poslužiti učenicima kao inspiracija i motivacija da nikad ne odustaju od svojih snova. Mnoge smo detalje otkrili o životima i projektima Matuljaca poznatih po cijelom svijetu. Puno hvala braći Ružić na izdvajanju vremena za ovaj intervju i veselimo se nadolazećim njihovim projektima, koncertima i izložbama. Nadamo se da ćemo ih uskoro i ugostiti u školi.

Andrea Jurinović

školski kalendar

2021. / 2022.

RUJAN						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10

STUDENI						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12

SIBERANJ						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6

OŽUJAK						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
29	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10

SVIBANJ						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
26	28	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

SRPANJ						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7

LISTOPAD						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7

PROSINAC						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
29	30	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9

VELJAČA						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13

TRAVANJ						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8

LIPANJ						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10

KOLDOVOZ						
po	ut	sr	če	pe	su	ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11

6. rujna - početak prvo polugodište

1. studenog - blagdan Svih Svetih

2.-3. studenog - jesenski praznici

18. studenog - Dan sjećanja na žrtvu Domovinskog rata

18. studenog - Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Šabrnje

23. prosinca - završava prvo polugodište

24. prosinca - 9. siječnja - prvi dio zimskih praznika

25. prosinca - Božić

26. prosinca - Sveti Stjepan

24. prosinca - 9. siječnja - prvi dio zimskih praznika

10. siječnja - počinje drugo polugodište

21. - 27. veljače - drugi dio zimskih praznika

14. - 24. travnja - proljetni praznici

17. travnja - Uskrs

18. travnja - Uskrsni ponedjeljak

1. svibnja - Međunarodni praznik rada

25. svibnja - završava drugo polugodište za maturante

30. svibnja - Dan državnosti

16. lipnja - Tjelovo

21. lipnja - završava drugo polugodište

22. lipnja - Dan antifašističke borbe

23. lipnja - počinju ljetni praznici

Preuzeto sa: **srednja.hr**

CVRČAK